

LIST UČENIKA OŠ ANTUNA MIHANOVIĆA KLANJEC

Školska godina 2013./2014., lipanj 2014.

NOVI ZVONEC

Domagoj Lovrečki 3. na
Državnom natjecanju iz Tehničke
kulture

Obnovili smo status
Eko škole 9.5.2014.

Program za goste iz
Hrvatskog savjeta za
zelenu gradnju

Novi zvonec – list učenika Osnovne škole Antuna Mihanovića Klanjec Školska godina 2013./2014., lipanj 2014.

Drage čitateljice, dragi čitatelji Novog zvonca!

Pozdravljamo vas sada kad ste na zasluženom odmoru, dugo očekivanim ljetnim praznicima. Novi zvonec zazvonio je po četvrti put u elektroničkom obliku.

Čestitamo vam na lijepim rezultatima koje ste postigli – Domagoj Lovrečki i mentor Dragutin Štih ostvarili su najveći uspjeh ove školske godine Državno natjecanje iz Tehničke kulture i 3. mjesto u državi.

Izvršni su i sportski rezultati koje iz godine u godinu postižu naši učenici koje trenira učitelj Matija Makek. Pobjedom na županijskom natjecanju u odbojci naši učenici plasirali su se na poluzavršnicu državnog prvenstva koja se ove godine održala u Bedekovčini 8. travnja. U konkurenciji 4 županije (Krapinsko - zagorska, Sisačko-moslavačka, Bjelovarsko-bilogorska i Zagrebačka) naši učenici osvojili su 3. mjesto. Na omiljenom natjecanju „Trči, skoči, baci – Kumrovec 2014. obranjeni su naslovi ukupnih pobjednika za učenike i učenice.

Bruno Fink učenik 4. r. razveselio nas je prvom nagradom na Natječaju za domoljubnu poeziju „Antun Mihanović“. Na Festivalu dječje kajkavske popevke u Zlataru nastupili su Ivan Horvatin i Ines Knezić.

Još jedan izvrstan projekt „Učim, vrijedim, biram – volontiram“ Nacionalnog programa odgoja i obrazovanja za ljudska prava i demokratsko građanstvo predstavljen je na Državnoj smotri projekata u Gradskoj skupštini Grada Zagreba. Predstavile su ga Ema Lovrek, Sara Pleško, Ana Lovrečki, Patricija Pogačić i voditeljica Jadranka Husnjak.

Ponosni smo što je naša škola Eko škola, što je tijekom školske godine bilo sadržaja iz kojih se uči za cijeli život, a ne samo za ocjenu pet.

Zainteresirano smo pratili više područja u kojima ste se istaknuli. Vjerujemo da je to dobar put i da ćete tako nastaviti i dalje.

Hvala svima na trudu koji ste uložili ostvarenim ovako lijepim rezultatima i radosti kojom ste nam uljepšali školske dane.

Krenite, čitajte, naš Novi zvonec poziva na zabavu i druženje sve vas i vaše drage roditelje.

Uredništvo

U ovom broju:

Izdavač: OŠ Antuna Mihanovića
Klanjec
Za izdavača: Sekica Filko, ravnateljica
Grafička priprema: Marica Lojen

THE GREEN APPLE DAY OF SERVICE	3 - 4
Domagoj Lovrečki 3. mjesto u državi iz TK	6
Bruno Fink nagrađen za domoljubnu poeziju	7
Projekt „Ptiček“	9
Učim, vrijedim, biram – volontiram	12
Literarni radovi	
Antun Mihanović na rođendanu	18 - 19
Posljednja opomena odraslima	23
Sport u školi	28 - 29

Učenici i učitelji Matične škole 2.10.2014. obilježili su Dan kruha s gostima iz Hrvatskog savjeta za zelenu gradnju. Dočekali smo goste prigodnim programom, gospodin Mark iz SAD-a posadio je sadnicu ruže ispred škole. Zatim je za učenike 7. i 8. r. održao predavanje koje su oni dobro razumjeli o održivoj gradnji. Tom prigodom svi smo se zajedno slikali, naša „milenijska“ fotka!

Fotografije s predavanja „JOIN US ON SEPTEMBER 29 FOR THE GREEN APPLE DAY OF SERVICE“

Posjet Veleposlanice Republike Austrije u Republici Hrvatskoj KZZ i gradu Klanjcu

Svečana dodjela nagrade Energy Globe 2013. održana je 19. svibnja 2014. u gradu Klanjcu, a uvaženi nazočni gosti posjetili su našu školu jer je energetska obnovljena škola.

Prema planu boravka Veleposlanice u Klanjcu ravnateljica škole gospođa Sekica Filko dočekala je Njezinu Eminenciju Mr. sc. Andreu Ikić Böhmu, Veleposlanicu Republike Austrije u Republici Hrvatskoj i ostale visoke uzvanike koji su se kraće zadržali i sa zanimanjem razgledali našu školu.

Tijekom boravka u Klanjcu Veleposlanica Republike Austrije mag. Andrea Ikić Böhmu s ostalim uzvanicima posjetila je Galeriju Antuna Augustinčića, razgledala sarkofage obitelji Erdödy u franjevačkom samostanu i pogon klanječke Predionice.

Projekt "Osposobljavanje učenika za sigurno upravljanje biciklom"

U našoj školi 20. svibnja 2014. Odbor za sigurnost u prometu Krapinsko-zagorske županije i Županijski tim za prometnu preventivu u sklopu realizacije projekta "Osposobljavanje učenika za sigurno upravljanje biciklom" organizirana je svečana podjela Potvrda o preuzimanju bicikala za predstavnike 14 osnovnih škola koje provode navedeni projekt.

Svečanosti je nazočila dožupanica gospođa Jasna Petek. Za sve nazočne, naši učenici i učitelji izveli su prigodni program.

Domagoj Lovrečki treći na državnom natjecanju mladih tehničara

Na 56. državnom natjecanju mladih tehničara što je 2. - 6. travnja 2014. održano u Primoštenu, Domagoj Lovrečki osvojio je izvrsno treće mjesto u kategoriji "Strojarske konstrukcije" za učenike 7. razreda.

Domagoj Lovrečki najbolji predstavnik naše škole koji je na Županijskom natjecanju mladih tehničara u Brestovcu Orehovičkom osvojio 1. mjesto, na 56. državnom natjecanju mladih tehničara u Primoštenu osvojio je treće mjesto u kategoriji "Strojarske konstrukcije".

Natjecanje se sastojalo od tri dijela. Najprije pisanje testa znanja, zatim izrada tehničke tvorevine - otporničke turbine, i na kraju drugi dan usmena obrana praktičnog rada.

Ukupno je osvojio 81 bod i 3. mjesto. Od najboljeg rezultata u državi dijelila su ga tek dva boda.

Rezultati 56. državnog natjecanja mladih tehničara i 2. smotre mladih poduzetnika
Primošten, 2. do 4. travnja 2014.

Poredak	Ime	Prezime	Razred	Ime mentora	Prezime mentora	Naziv škole	Grad	Br. žup.	Županija	Bod
1.	Krunoslav	Brek	7. razred OŠ	Kristina	Špoljar Petrović	OŠ Metel Ožegović	Ivanec	5	Varaždinska	83
2.	Luka	Greblo	7. razred OŠ	Ante	Juraga	OŠ Nikola Tesla - Rijeka	Rijeka	8	Primorsko-goranska	81
3.	Domagoj	Lovrečki	7. razred OŠ	Dragutin	Štih	OŠ Antuna Mihanovića - Klanjec	Klanjec	2	Krapinsko-zagorska	81
4.	Filip	Krišković	7. razred OŠ	Višnja	Gradašević	OŠ Antuna Augustinčića	Zaprešić	1	Zagrebačka	80
5.	Nikola	Obrovac	7. razred OŠ	Tihomir	Škara	OŠ Petra Preradovića - Zadar	Zadar	13	Zadarska	80
6.	David	Lisićak	7. razred OŠ	Marko	Martinec	VI. osnovna škola - Varaždin	Varaždin	5	Varaždinska	79
7.	Luka	Korov	7. razred OŠ	Renata	Marinić	OŠ Antuna Kanižlića	Požega	11	Požeško-slavonska	79
8.	Klara	Maroš	7. razred OŠ	Ivan	Jukić	OŠ Budrovci	Đakovo	14	Osječko-baranjska	75
9.	Matej	Majstorović	7. razred OŠ	Vera	Klanac	OŠ Stjepana Antolovića	Privlaka	16	Vukovarsko-srijemska	74
10.	Antonio	Nikolić	7. razred OŠ	Marko	Gajer	OŠ u Đulovcu	Đulovac	7	Bjelovarsko-bilogorska	74
11.	Marina	Bodrožić	7. razred OŠ	Iva	Nosić	OŠ Kman-Kocunar	Split	17	Špiljsko-dalmatinska	74
12.	Ana Lena	Čibarić	7. razred OŠ	Marica	Anić	OŠ Malešnica	Zagreb	21	Grad Zagreb	73
13.	Vedran	Josić	7. razred OŠ	Olivera	Milanović	IV. osnovna škola - Bjelovar	Bjelovar	7	Bjelovarsko-bilogorska	70
14.	Patric	Blažeković	7. razred OŠ	Milan	Zvonar	OŠ Prelog	Prelog	20	Međimurska	70
15.	Franko	Korzo	7. razred OŠ	Ana	Majić	OŠ Ivana Kukuljevića - Sisak	Sisak	3	Sisačko-moslavačka	68
16.	Lucijan	Štimac	7. razred OŠ	Darko	Stolac	OŠ Dr. Franje Tuđmana - Lički Osik	Lički Osik	9	Ličko-senjska	68
17.	Tea	Krišto	7. razred OŠ	Darko	Vlahov	OŠ Pirovac	Pirovac	15	Šibensko-kninska	67
18.	Alen	Butumović	7. razred OŠ	Mato	Šimunović	OŠ Ivana Gorana Kovačića - Staro Petrovo Selo	Staro Petrovo Selo	12	Brodsko-posavska	67
19.	Rikard	Polić	7. razred OŠ	Svetozar	Šumonja	Prva osnovna škola - Ogulin	Ogulin	4	Karlovačka	66
20.	Đivo	Đivić	7. razred OŠ	Boško	Čorak	OŠ Mokošica - Dubrovnik	Dubrovnik	19	Dubrovačko-neretvanska	63

Čestitamo našem najboljem tehničaru i njegovom mentoru gospodinu Dragutinu Štihu na postignutom uspjehu na državnom natjecanju.

Pod zagorskim škrljakom

Pod zagorskim škrljakom
V jutre zelena trava blešči.
Sunčece svoje oči otpira.
Bregi se budiju,
Dok hiže još spiju.

Gda se ja zbudim
H potoku, kak h špiglu,
Svoje lice gledim.

Gda obrnem se okoli sebe
Tvoje lice Zagorje
Svugde vidim:
H trnacu, na ivi,
V hosti na bregu,
H trsju i h vrtu
Pri sakem susedu.

Ti se smejiš,
Ti mi namigavaš,
Ti me veseliš,
Ti me talažiš.

Zagorje tak imam te rad!
Najlepši je tvoj zeleni
škrljak
Teri nosiš sad.

Anamarija Brlek, 8. r.

Pjesnička nagrada «Antun Mihanović» za
domoljubnu poeziju

**Prva nagrada u kategoriji osnovnih škola
Bruno Fink, 4. r.**

Mentorica: Barbara Bogović

**Shema školskog voća – Jedem voće,
mislim zdravo!**

Početkom ove školske godine krenula je Shema školskog voća za učenike razredne nastave. Jednom tjedno najčešće u petak svi učenici dobivaju voće uz mliječni obrok. Shema školskog voća mjera je koja bi trebala oblikovati prehrambene navike djece od 1. do 4. razreda osnovne škole i tako pridonijeti povećanju potrošnje voća i povrća u svakodnevnoj prehrani.

Očuvajmo i zaštitimo stare hrvatske sorte povrća

Na području naše županije od 7. do 11.4.2014. trajala je akcija prikupljanja uzoraka sjemenja starinskih sorti povrća.

Projektom se željelo potaknuti osobno sudjelovanje svakog učenika i podići svijest mlade generacije o održivom razvoju i potrebi zaštite i očuvanja biološke raznolikosti.

Učenici su se rado odazvali akciji prikupljanja sjemena domaćih sorti i ekopopulaciji povrća koje se u našoj sredini najbolje prilagodilo lokalnim uvjetima. Učenici i njihove obitelji u velikom su se broju odazvali akciji tako da je priređena kutija za transport bila prepuna.

Humanitarna prodaja narcisa

Uvijek je petak kada se uključujemo u humanitarnu akciju Zagorske lige protiv raka. Učenici sedmog razreda prodavali su narcise građanima Klanjca u petak 7. ožujka 2014.

42. Festival dječje kajkavske popevke u Zlataru

Ivan Horvatin i Nives Knezić 29.9.2013. (nedjelja) nastupili su uz pratnju Tamburaškog orkestra HRT. Glazbu je napisao Ivan Horvatin.

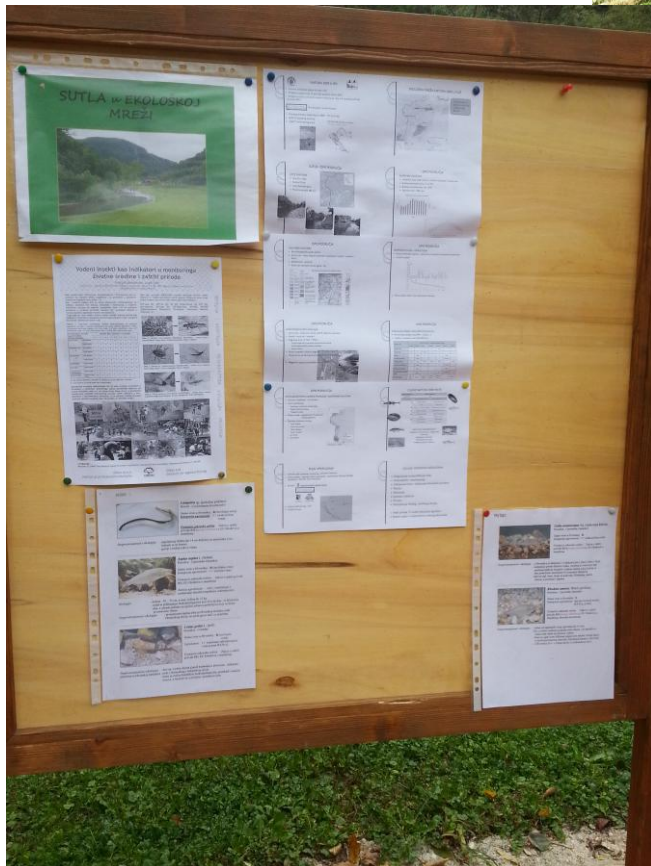
Promicanje istine o Domovinskom ratu

Maja Koleč, Ines Biščan i Marta Sinković u Vukovaru. Udruga branitelja KZZ za učenike osnovnih i srednjih škola organizirala je 28.9.2013. putovanje u Vukovar i upoznavanje s lokalitetima na kojima se vodila bitka za Vukovar.

Projekt „Ptiček“

Mladi čuvari prirode Ivan Horvatin i Petar Harapin, uč. 6. r. i Ema Lovrek i Karolina Ricijaš učenice 7. r. sudjelovali su u projektu «Ptiček», terenskoj nastavi u Bedekovčini na Bajerima 24.9.2013. i 25.9.2013. u Zelenjaku – zaštićenom krajobrazu. Upoznali su se u radionicama s odgovornim ponašanjem prema prirodi i razvijanju ekološke svijesti. Preko postavljenih panoa upoznali su: Zakon o zaštiti prirode, Vodozemci Krapinsko-zagorske županije, Jestivi šumski plodovi, Ugrožene ptičje vrste Krapinsko –zagorske županije, Sutla u ekološkoj mreži, Šetnja kroz geološku prošlost Risvičke gore, Igre poznavanja lišća, Minerali, fosili i sigovine, Speleološki objekti. Suradnja s javnom ustanovom za zaštitu prirodnih vrijednosti KZZ za osposobljavanje Mladih zaštitara prirode traje već pet godina. Upoznavanje bioraznolikosti jezerskih, riječnih i šumskih staništa.

Sigurno upravljanje biciklom

U sklopu akcijskog programa Tima za prometnu preventivu Krapinsko-zagorske županije učenici petih razreda naše škole prošli su osposobljavanje za sigurno upravljanje biciklom. Na satovima tehničke kulture obradili su prometne znakove i prometna pravila iz knjige Biciklom u prometu: škola vožnje. Obvezni dio teorije provjerava se pisanjem testa. Nakon toga pristupa se praktičnom dijelu - vožnji bicikla na poligonu.

Učenici petih razreda usvojili su pravilno i obvezno korištenje sigurnosne opreme te sigurno i odgovorno ponašanje u prometu. Projekt se u našoj školi provodi pet godina za redom.

Humanitarna pomoć za stradale u poplavama

Učenici, roditelji i djelatnici Osnovne škole Antuna Mihanovića stradalima od katastrofalne poplave u Slavoniji poslali su prikupljenu humanitarnu pomoć.

U 30 prikupljenih kutija učenici su u dva dana skupili:

- hranu – trajne nekvarljive namirnice (brašno, ulje, šećer, rižu, tjesteninu, konzerve),
- hranu za malu djecu,
- flaširanu vodu za piće,
- potrepštine za osobnu higijenu
- odjeću za djecu

Ravnateljica škole gospođa Sekica Filko zahvaljuje se svima na odazivu. Ponosna je na velik odaziv učenika, brzinu i količinu donacija kojom su sudjelovali u pomoći stanovnicima koji žive na poplavljenim područjima u Slavoniji.

Učim, vrijedim, biram – volontiram

Projekt Nacionalnog programa odgoja i obrazovanja za ljudska prava i demokratsko građanstvo uspješno je proveden i ove školske godine. Marljivim radom prema propisanim etapama izrade projekta grupa se predstavila u školi, lokalnoj zajednici, na Županijskoj smotri u Donjoj Stubici, (20. ožujka 2014.) i na Državnoj smotri (24. svibnja 2014.) projekata iz Nacionalnog programa odgoja i obrazovanja za ljudska prava i demokratsko građanstvo.

Naziv projekta: UČIM, VRIJEDIM, BIRAM – VOLONTIRAM.

Tematsko područje projekta je volontiranje te razvoj osobnog i zavičajnog identiteta. Promovirati volonterstvo i tako razvijati svijest o važnosti građanskog djelovanja te poticati učenike na suradnju s lokalnom zajednicom.

Cilj projekta je uključiti učenike u istraživanje vlastite baštine i time pobuditi zanimanje i osjećaj odgovornosti prema kulturnom identitetu svoga zavičaja te doprinijeti turističkoj promociji našeg mjesta.

Učenice koje su predstavile projekt:

Ema Lovrek, 7.r., Sara Pleško, 8.r., Patricija Pogačić, 8.r., Ana Lovrečki, 8.r.

Voditeljice projekta je Jadranka Husnjak, prof.

Čestitamo na izvrsno izvedenom projektu koji je predstavljen na Državnoj smotri!

Osvrt na smotru

Dana 24. svibnja 2014. godine održala se Državna smotra projekata za ljudska prava i demokratsko građanstvo u Zagrebu u Gornjogradskoj gimnaziji te u gimnaziji Tituša Brezovačkog.

Okupili smo se ispred doma DVD-a Klanjec te smo krenuli u 7.45 sati u pratnji učiteljice razredne nastave Melite Filko. U Zagreb smo stigli oko 9 sati te nismo ostali na otvaranju, zato što je prostorija u kojoj se ono odvijalo bila mala, a isto tako smo željeli proći kroz neke pojedinosti prije prezentacije pred žirijem.

Izlaganje projekata počelo je oko 10 sati te smo mi bili prvi na redu što je dodatno povećalo našu već postojeću tremu. Žiri se sastojao od samo jedne sutkinje, zato što je nastao neki problem te su ostale sutkinje morale izostati s naše prezentacije. Kada smo počele govoriti o projektu, trema kao da je isparila. Sutkinja nas je pažljivo slušala i mogli smo primijetiti kako je bila iznenađena nekim činjenicama koje smo iznijeli.

Kada je prezentacija završila, sutkinja je pažljivo prolistala i pročitala sadržaj naše mape, koji govori o tome kako se projekt odvijao. Sva njena pitanja vezana uz projekt bila su odgovorena što je dodatno poboljšalo cjelokupno izlaganje projekta. Projekt je bio vrlo pohvaljen, ali i sama naša izvedba, što je izmamilo osmijehe na naša lica. Sutkinja je pokazala veliko oduševljenje

projektom te nam je poželjela da se ostatak projekta ostvari i opstane kao što je i planirano. Time je naše izlaganje završilo.

Otišli smo u posjet Saboru. Tamo smo mogli vidjeti, ali i čuti mnogo zanimljivih stvari o povijesti Sabora, o ličnostima koje su se borile za opstanak hrvatskog jezika, ali i za opstanak države. Isto tako smo posjetili Sabornicu, gdje zasjedaju zastupnici.

Nakon posjeta Saboru, održao se svečani domjenak na kojem su prisustvovala sve škole koje su bile pozvane na Državnu smotru.

Nakon domjenka otišli smo u kratki razgled grada. Otišli smo do Trga bana Josipa Jelačića te smo šetali Ilicom, najvećom ulicom grada Zagreba. Bilo je vrlo zanimljivo i svi smo uživali u razgovorima, šalama i druženju.

Vrijeme za povratak je brzo došlo. Iz Zagreba smo krenuli oko 2 sata poslijepodne.

Nekima od nas ovo je bila posljednja smotra kao osnovnoškolcima, ali nikad se ne zna. Tko zna što nas čeka u srednjoj školi, možda tamo nastavimo razvijati svoja znanja i vještine vezane za ljudska prava i demokraciju.

U svakom slučaju ova smotra ostat će nam u lijepom sjećanju te ćemo je pamtiti po njenoj uspješnosti i trudu koji smo uložili u projekt.

Ovim putem želimo zahvaliti našoj mentorici, profesorici Jadranki Husnjak, što je, zajedno s nama, svoje vrijeme i trud uložila u ovaj projekt i što je bila naša potpora, iako je bila spriječena ići s nama na smotru. Hvala!

Sara Pleško (8.), Patricija Pogačić (8.),
Ema Lovrek (7.) i Ana Lovrečki (8.)

Moja majka Ančica Grahovar

Moja je majka pametna. Lice joj je meko. Oči su joj nježne. Kosa joj je lijepa.

Lorena Grahovar, 1. r. PŠ Lučelnica

Moja majka Silvija Vlašić

Moja majka je lijepa. Lice joj blista. Oči su joj nježne. Kosa joj je lijepo smeđa.

Ana Vlašić, 1. r. PŠ Lučelnica

Moja majka Dragica Petek

Moja je majka dobra. Lice joj je lijepo. Oči su joj zelene. Kosa joj je smeđa.

Lorena Petek, 1. r. PŠ Lučelnica

Moja majka

Moja mama baš je fora,

Dobro joj stoji haljina nova.

Nema niti jedne mane;

Zato u našoj kući nema galame.

Moja mama nikad ne plače,

Osmijeh joj s lica nikad ne iskače.

Ja je volim više nego itko

To još nije rekao nitko!!!

Petra Slovenec, 4. r.

Barbara Šarlog, 4. r.

Majčino krilo

Moja se mama zove Jasminka. Njoj je ime dala moja teta Štefica. Mamina je kosa smeđa sa plavim pramenovima, boja očiju je plava. Moja mama je nježna, pažljiva, ljubazna. Mama i ja imamo iskren odnos i ljubav.

Lana Kajba, 3. r. PŠ Lučelnica

Moja majka

Moja mama zove se Gabrijela. Njeni roditelji izabrali su joj ime. Srednje je visine i vitkog stasa. Njena je kosa kratka i smeđe boje. Oči su joj blistave i smeđe. Moja majka je jako dobra i pruža mi puno nježnosti i pažnje. Jajek potrudim dobiti dobru ocjenu ili učiniti neko dobro djelo da razveselim svoju majku.

Mirko Stanković, 3. r. PŠ Lučelnica

Tiha priča

Jedne večeri, vani je već bio mrak, ja sam legla u krevet. Moja mama je radila popodnevnu smjenu. Kada je došla doma iz posla, polako se šuljala u moju sobu, hodajući na prstima. Tiho je gledala da li spavam. Poljubila me i nečujno bez glasa pregledavala moje školske zadaće. Poslije je provjerila da li imam sve knjige u torbi, koje mi trebaju za sutrašnji dan. nakon toga opet je nečujno, hodajući na prstima izašla iz moje sobe van, da tiho obavlja sve svoje poslove i da može i ona na spavanje.

Monika Haligonja, 3. r.

Moj tata

Moj tata ima plave oči. Kosa mu je smeđe. Visok je i jak. Moj tata je hrabar. Znam da me voli. Igra se sa mnom nogomet. Moj tata je pametan i sve zna. On jako voli mamu. Jako volim tatu. Moj tata je najbolji!

Kristijan Vlahović, 1. r.

Moj tata je mršav, visok. Ima crnu kosu i smeđe oči. Dobar je i kupi mi puno slatkiša. Kad nekamo ide s traktorom idem s njim.

Josip Petek, 3. r. PŠ Lučelnica

Kad sam bila nestašna

Jednoga dana mame nije bilo kod kuće. Jako su mi se jeli žganci i mlijeko. Pitala sam tatu ako ih zna napraviti, ali mi je on rekao da ne zna. Rekao je da nazovem mamu. Naravno poslušala sam ga i nazvala mamu. Mama mi je rekla upute i da stavim vrlo malo brašna. Tako sam postupila prema uputama koje mi je mama rekla. Kada sam trebala staviti brašno, tati sam rekla da stavi puno brašna. U sebi sam mislila da ako će tata i staviti malo više brašna, možda će žganci biti bolji. Par minuta su se kuhali i odjednom su počeli prštati iz zdjele na sve strane. Tata je brzo ugasio indukcijsku ploču. Za pola sata probala sam ih. Okus je bio grozan. Razmišljala sam o svom nestašnom ponašanju. iako sam znala što mi je mama rekla, željela sam isprobati upravo suprotno.

Hana Slovenec, 4. r.

Željka Horvat-Vukelja posjetila našu školu

Književnica Željka Horvat Vukelja posjetila je našu školu 10. listopada 2013. i održala dva susreta s učenicima razredne nastave u Matičnoj školi i u PŠ Lučelnica. Druženje je bilo vrlo zanimljivo, puno šale, pouke i glazbe.

Upoznala nas je sa svojom pomoćnicom torbom Ljubicom Torbić iz koje je izvadila rekvizite za predstavljanje svojih priča. Slušali smo priču o vezicama i učili kako ih pravilno vezati. Poigrali smo se igre vodoravno – uspravno. Naučili smo što je TT (totalna tišina), a to može samo izvrsna publika. Nagradila nas je peticama za pažljivo slušanje, za izvrsno udaranje ritma i pratnju dok je svirala usnu harmoniku.

Gospođa Željka pokazala nam je kako rješavati rebuse koji izlaze na zabavnim stranicama časopisa «Smib», a preporučila nam je svakodnevno čitanje kao uzimanje lijeka koje će nas ojačati. Zamislite, savjet gospođe Željke je - najbolje je čitati naglas i sam okrenut u kut jer se onda najbolje čuješ i uvježbaš.

Za sve učenike gospodin Mihael Kralj pripremio je poklon časopis «Smib» da se sjetimo gospođe Željke, njezinih «Slikopriča» i čitamo s užitkom.

Moja ulica vesela lica

Volim moju ulicu jer ima puno djece, puno mojih prijatelja s kojima se volim igrati. Ja je nazivam vesela ulica. Volimo se igrati skrivača, lovice, graničara, kokota pa do pilkanja s kamenčićima. Ima nas dječaka i djevojčica. Ulica je najživlja ljeti i zimi kad pada snijeg. Tada radimo snješka i sanjkamo se. Ima i starijih susjeda koji su dobri i dopuštaju nam igru iako ponekad vičemo i vrištimo. Sve su to dječje radosti tako nam kažu. Volim svoju ulicu zbog svih koji žive u njoj.

Filip Malus, 2. r.

Matea Toth, 2. r.

Ja živim u Milčićevoj ulici 6. U njoj živi puno djece i u njoj ima puno radosti. Svaki dan idemo van i vozimo bicikle, rolamo se, ljuljamo i igramo u pješčaniku. Dok se mi igramo, mame sjede u sjenici, razgovaraju i paze na nas. Moja je ulica mala i svi se poznajemo. Svi imamo vrtove pa i mi djeca ponekad pomažemo starijima. Ja volim svoju ulicu zato jer se u njoj osjećam sigurno i sretno

Paula Drčić, 2. r.

Na igralištu

Bio je lijep i sunčan dan. S prijateljima sam bio na igralištu. Igrali smo se graničara, nogomet i rukomet. Sve je bilo lijepo i zabavno dok se nije pojavio jedan nepozvani gost, a to je bio pas. Veliki crni jako strašan pas. Sjeo se na sredinu igrališta i promatrao nas. Svi smo se bojali. Pas je krenuo do lopte i kotrljao je do nas. Opet je sjeo i čekao. Shvatili smo da se i on želi igrati. Trčao je za loptom kao i mi. Svi smo bili sretni i veseli što nam se pridružio još jedan igrač.

Jelena Babić, 1. r.

Josip Petek, 3. r. PŠ Lučelnica

Mačka vodičica u mome mjestu

Jedna je mačka bila vodičica u Klanjcu. Vodila je turiste miševе. Nosila je crvenu haljinu, crni šešir i crne sandale. Imala je i crvene očale. Nokti su joj bili nalakirani crvenim lakom za nokte. Imala je šljokastu punđu i crnu ružu u kosi. Jako je voljela modu. Po tome je bila poznata. Pokazala im je sarkofage obitelji Erdődy, vodila ih je u crkvu i oko crkve. Pokazivala im je oltar, vječno svjetlo i sveto hranište. Miševi su bili prezadovoljni. Nisu znali kako ona zna sve o tome. Išli su u galeriju, u poštanski ured. Mačka vodičica ih je vodila po svakoj ulici, svakoj trgovini, svakom putu. Uživala je ona, a i miševi turisti.

Natalija Glas, 3. r.

Moj kućni ljubimac je maca, zove se Oti. Sive je boje i ima zelene oči. Kad dolazim iz škole ona me veselo čeka. Zovem ju još i Pospanko jer jako voli spavati. Posebno se veselim jer će uskoro okotiti male mace.

Lana Kajba 3.r. PŠ Lučelnica

Vjetar svira

Vjetar može svirati gitaru. Može čak i bubnjati. Vjetar može biti lagan kao list. Vjetar može biti težak kao drvo. Vjetar može tako lijepo svirati da uspava dijete. Vjetar može biti zločest. On može probuditi dijete. Kad mu se ništa, ništa ne da onda spava u krošnji jablana.

Ivan Šarlog, 2. r.

Luka Firšt, 4. r.

Jednom je vjetar pošao u šumu. Uzeo je svoju najdražu gitaru. Kad je došao u šumu sjeo je na najvišu granu jablana. Pozvao je sve stanovnike šume i rekao im da ima koncert- kad je zasvirao svi su mu se razveselili. Nakon pjesme vjetru je pukla žica pa se jako razljutio. Počeo je snažno puhati i čupati stabla. Zatim su svi stanari šume odlučili kupiti vjetru novu žicu.

Toni Slovenec, 2. r.

Jednog dana vjetar je vidio u kutu gitaru i počeo je svirati. Svirao je cijeli dan, a kad bi pala noć odlazio je na spavanje. Usred noći se budio i nastavio svirati. Postao je svima dosadan: pticama, sovama i ostalim životinjama u šumi. Kad je shvatio da ga više nitko ne sluša, otišao je u planine. Tamo je svirao cijeli dan i nikome nije smetao.

Ines Negovec, 2. r.

Tuča

Obično se pojavim za vrijeme lijepog, ali jako vrućeg i sparnog dana. Mogu doći sama ili u društvu kiše i vjetra. Najopasnija sam kada dolazim sama. Tada iza mene nastaje pustoš, uništavam sve. Vinograde, voćnjake, cvjetnjake, krovove kuća, automobile, prozore... Na zemlji ostavljam ledeni tepih. On nestane kada se led otopi. Odlazim u zemlju, ali se pomoću sunca vraćam u oblake. Sunce zagrijava zemlju i isparavanjem me šalje u oblake.

Karla Novak, 3. r.

Vune je sneg

Vse je bele,
vani je sneg,
a beli je i breg!

Babica za dedeka
čaj kuha, da van
gre toplega trbuha.

Deca se sajnceju,
snegoviča delaju
i popevke popevaju.

V hiži maček se
polek peči greje,
a snegovič se vani smeje.

Borna Štih, 1. r.

Valentina Vrtarić, 6. r.

Predavanje i koncert fagotista

U petak 07. 03. 2014. g. nastava za učenike 4. – 8. razreda Osnovne škole Antuna Mihanovića Klanjec održala se na neuobičajen način. Hrvoje Banaj, prof. njemačkog jezika, i Nikol Huzanić Strašek, profesorica glazbene kulture, oboje nastavnici naše škole, korelirali su svoje predmete i učenicima priredili pravu poslasticu.

Na nastavi je, naime, gostovao **Vladimir Begović**, fagotist, dugogodišnji solist orkestra HNK-a u Zagrebu. Upoznao nas je s instrumentom na zanimljiv način. Fagot je drveno puhaće glazbalo dugačko 2,5 m koje se sastoji od nekoliko dijelova koji se slažu (čizma – Stiefel, duga cijev – Röhre, krilo – Flügel, zvono – Glocke i esso – S-Bogen). Izrađuje se od javorova drveta. Na sebi ima izbušene rupice (neke s poklopcima) pomoću kojih se mijenjaju visine tonova. Generator tona mu je pisak koji se sastoji od dva međusobno povezana listića trske. Zanimljivo, svaki fagotist svoj pisak izrađuje sam, a traje mu do dva mjeseca. Učenici su i sami dobili priliku držati u ruci pisak, a poneki čak i proizvesti ton na njemu.

Uz klavirsku pratnju Hrvoja Banaja, također renomiranog glazbenika – orguljaša, opernog i mjuzikalskog pjevača, skladatelja te zborskog dirigenta – Begović je odsvirao dvije skladbe njemačkih autora: Cantabile iz Sonate za fagot Georga Philippa Telemanna i Grave iz Koncerta za fagot Johanna Wilhelma Hertela. Nakon maestralne izvedbe dvojice glazbenika, fagotist Begović ispričao je

legendu o nastanku fagota. Glazbeniku (fagotistu) se instrument raspao pa je, da se koncert ne otkaže, sakupio dijelove i nekako ih na brzinu povezao, a *fagotto* na talijanskom znači zavežljaj. Prvi, pak, zapis imena glazbala (*Fagott*) nalazi se, navodno, u sudskim spisima u Njemačkoj i to nakon što je prilikom pijanke u nekoj lokalnoj krčmi netko „fagotom dobio po glavi“. Uz priču o fagotu objasnio nam je dvoznačnost pojma *koncert* – bilo koja vrsta glazbene priredbe i koncert kao (u pravilu trostavačna) glazbena forma. Prije slušanja Koncerta za fagot Banaj je učenicima udijelio i pouku o pljeskanju za vrijeme višestavačnih skladbi. Publika ne bi trebala pljeskati dok glazbeno djelo ne završi, dakle ni između stavaka, niti unutar stavka za vrijeme trajanja pauza. Događaju je nazočila i ravnateljica škole Sekica Filko te zahvalila umjetniku na gostovanju izrazivši zadovoljstvo predavanjem i izvedbama koje su osvježile koreliranu nastavu. Učenici su predavanje i izvedbe odslušali u dahu, i sami sudjelujući u interakciji s umjetnicima. Što im drugo preostaje nego zapitati se: što li će im nastavnici još prirediti tijekom školovanja?

ANTUN MIHANOVIĆ NA ROĐENDANU

Uloge:

LJUBA (Brigljevićeva mama) - Anamarija Brlek

BARBARA (Mihanovićeva sestra) - Marta Sinković

FIANCE - ANKA (Brigljevićeva sestra) - Patricija Pogačić

MICIKA (sluškinja) - Paulina Pogačić

ANTUN MIHANOVIĆ - Ivan Brlek

JOSIP BRIGLJEVIĆ - Josip Valent Iveković

Josip Brigljević sa suprugom Barbarom i Antunom Mihanovićem dolazi na proslavu rođendana svojoj majci Ljubi. Dočekuju ih Ljuba i njezina kći, Brigljevićeva sestra Anka (Fiance).

LJUBA: (stoji pred vratima i dočekuje goste)

O, familija moja! Gdi ste do zdaj?

FIANCE: (dolazi do vrata i skida majci rubac)

Micikaaa! O, *Mon Dieu*, vite! Pa pomози mi, što ti je?! *Maman*, skidaj taj rubac!

LJUBA: (brani se) Pa pusti me... Evo došli su!

(Pozdrav. Brigljević i Mihanović svim damama ljube ruke)

BRIGLJEVIĆ: Dobar dan, Anka!

FIANCE: (prenemaže se) *S'il vous plait*, oslovljavaj me sa Fiance, Fiance molim!

Svi se smještaju za stol. Micika pridržava stolice. Na stolu čaše i tanjur s kolačima.

Scena za stolom.

MIHANOVIĆ: Draga naša Ljuba! Sretan vam 80. rođendan, donio sam vam autohtono zagorsko vino.

LJUBA: Micika, dođi, evo ti vino pa otvori da malo probamo to domaće.

FIANCE: *Quoil, Maman*, molim vas, najbolje je francusko vino...

(Micika svima natače vino; kad natoči, stane po strani))

LJUBA: Micika, pa daj se sedni, kaj glumiš, pa svi smo domaći!

FIANCE: Micika da se nisi usudila! Pa tko je vidio da posluga sjedi s gospodom!

LJUBA: No, pusti ju, ona samo filozofira, ka pa ju slušaj. A ti Anka čkomi!

BARBARA: No, Micika nismo se već dugo vidle, de nam nekaj spripovedaj.

(Micika zausti, ali je Anka bezobzirno prekine)

FIANCE: A što ti, Josipe, nećeš ništa reći?

JOSIP BRIGLJEVIĆ: Ja se u svemu slažem sa svojom dragom.

MIHANOVIĆ: Napisao sam ovu pjesmu posebno za vas *madam* Ljuba.

Došlo ti je moja draga Ljuba i to leto, leto osamdeseto!

Slatkim miljem pune nam se grudi

kad nam se s usana riječ vije «majka», a u srcu ponos nam se budi

Slast je klicat: Ljubo, kćerko, sine!

Al najveća srcu je milina kad se iz njeg reč Božja vine

bajna ona rječca: DOMOVINA!

FIANCE: (oduševljeno plješće): Bravo! O, *cher maitre, mon ami*. O, Antune sva sam se naježila!

MICIKA: Joj, gospon Mihanović, tak lepe pesme pišete...

FIANCE: Gospodin Mihanović piše pjesme za gospodu, a ne za poslugu.

MIHANOVIĆ: Ja pišem za sve koji znaju prepoznati ljepotu i izričaj kajkavskih reči.

FIANCE: Pa sad, nisam sigurna koliko ona to razumije, a ni u to da je ona uopće pismena.

BRIGLJEVIĆ: No, Anka, vtihni već jenkrat! Kaj si tak bezobrazna, te Micika već preveć leti služi.

BARBARA: Joj, pa posluga ni nič manje nek mi, a či negdo misli drugač, naj si sam s metlom po hiži paradira.

BRIGLJEVIĆ: Mama, kako ste to odjeveni?

LJUBA: (ustane i pokazuje rukom nošnju) To sam si ja oblekla nošnju samo za vas.

BARBARA: Ja sam oduševljena, baš vam lijepo stoji.

MIHANOVIĆ: Vaša nošnja pokazuje svu ljepotu kajkavskog kraja.

FIANCE: Ah, da, ali ne možemo zanemariti ni ljepotu Francuske, a posebno Pariza.

MIHANOVIĆ: Ah, dosta sam popio ovog vina. Micika, bi li mi mogla donijeti čašu vode?

FIANCE: Brže, ajde Micika, ne možemo dopustiti da Antun čeka! *Allons!*

MIHANOVIĆ: U redu je, mogu ja pričekati.

MICIKA: (donosi čašu s vodom) Izvolite gospon Mihanović.

FIANCE: (presreće Miciku i uzima joj čašu iz ruke) Daj mi to! Ja ću mu to odnijeti... (hoda oko stola do Mihanovića) Ah kako bih rado otišla u Francusku, vidjela Pariz, *mon cher*. Mislim, ipak je Pariz grad ljubavi.

(pričajući, maše rukom pa polije vodu po Mihanoviću i okrivi Miciku)

FIANCE: (nervozno, vičući na Miciku) Micika, *quoil*, za sve si ti kriva! *Oh Mon Dieu*, što sam drugo mogla i očekivati!

MIHANOVIĆ: (vadi rupčić iz revera i briše lice) Čini mi se da su i grad Pariz i ljudi u njemu hladni kao ova voda.

LJUBA: Niš na svetu ni kak domovina, ona najveć srce greje.

Scena odlaska.

BRIGLJEVIĆ: (ustaje) Mislim da je vreme za pojt. Z lepim rečima vreme hitrejše prejde.

BARBARA: U pravu si Josipe. Vrijeme je da krenemo, Fiance izgleda umorno.

FIANCE: *O, mon cher* Mihanoviću, jeste li obrisali lice?

MIHANOVIĆ: (sarkastično) Bilo mi je jako lijepo, čak sam se i umio.

LJUBA: Ah, došlo bu i to leto, leto 81. pa bumo se pak okupili i malo podružili.

Ljuba ispraća goste.

MICIKA: (uzima sa stolca zaboravljenu maramu) Joj, gospođa Barbara, pozabili ste maramu!

FIANCE: (ostaje sama na pozornici, teatralno) Ah, da smo u Francuskoj, to se ne bi dogodilo! Francuske sobarice ipak su najbolje!

Napisale: Anamarija Brlek, Marta Sinković i Patricija Pogačić, učenice 8. r.

Ljepote moje domovine

Moja domovina je najljepša na svijetu, a ime joj je Hrvatska. Ona ima veliko plavo more.

Okružena je prekrasnim zelenim gorama i planinama. Volim svoju domovinu jer ona je sva naša sreća.

Mirko Stanković, 3. r. PŠ Lučelnica

Da sam gusarica

Da sam gusarica plovila bi morima. Spašavala bi ljude na moru i pomagala im. Svoje blago darovala bi siromašnim ljudima. Otplovila bi u svijet zmajeva. Borila bi se s njima. Kada bi ih sve porazila, vratila bi se kući sretna.

Lana Antolić. 1. r.

Zagorje, kak si lepo

Zagorje, kak si lepo,
nad tobom ftičeki popevleju,
v proljeće visibabe zevleju.

Tak je srce moje taklo,
kad je vidlo črne oblake,
kaj ih je k nami vleklo.

Prek hoste se sunčeve zrake vijū,
dok modro nebo i potočnice spiju.

Paulina Pogačić, 6. r.

Ftičeki

Kak su lepi,
kak letiju!
Na vsaku granu zletiju.

V zimi po snegu
oni se igraju,
v snegu im otiski
od nogicah ostajeju.

V protuletje
čim prvi vesnik se zdigne,
odmah ftiček svojoj
družici namigne.

Po leti gda dojdeju lastavice,
vsi ljudi veliju:
„Gle, došle su nove ftice!“

Lucija Lepej, 6. r.

Trešnja

Trešnja u cvatu,
bijela joj je haljina
lijepa ko nebo.

Sara Gajšak, 5. r. PŠ Lučelnica

Lorena Harapin, 2. r.

Cvijet

Žuti cvjetić je
procvao iza kuće.
Lijep je ko sunce.

Ivana Posavec, 5. r. PŠ Lučelnica

Proljetna kiša

Usred proljeća
padala je kišica
poput slapova.

Petra Koleč, 5.r.

More

More u ponoć
vrvi prekrasnim bijelo
plavim tunama.

Leonardo Krčelić, 5.r.

Monika Tresk, 8a PŠ Lučelnica

Jadran

Morski valovi,
moje Jadransko more
prelijepi prizor.

Monika Horvat, 5. r. PŠ Lučelnica

Sandra Sinković, 5. r.

POSLEDNJA OPOMENA ODRASLIMA

Odrasli!

Ne bacajte smeće u prirodu. Priroda mora biti čista i lijepa. Ne trgajte cvijeće i ne ubijajte životinje. Prema prirodi budite dragi i blagi.

Lorena Domiter, 2. r. PŠ Lučelnica

Dame i gospodo!

Zbog vaše gradnje skoro je nastala živa priroda. Ako ne prestanete, mi ćemo postati šefovi, a vi ćete slušati i sve počistiti.

Patrik Pongrac, 2. r. PŠ Lučelnica

Poštovani roditelji,

Nemojte bacati smeće u potoke, rijeke, jezera i u prirodu zato što tako onečišćujete okoliš i sve nas. Nemojte to raditi! Sve ćete ubiti!

Hana Harapin, 2. r. PŠ Lučelnica

Vi, pohlepni ljudi, uništavate šume, travnjake i biljke. Kad to radite smanjujete kisik i zato pripazite što radite. Ne lovite životinje jer sve na ovome svijetu ima svoju ulogu i ne mislite da se biljke odmaraju jer i one teško rade.

Luka Petek, 2. r. PŠ Lučelnica

Svi odrasli!

Nemojte životinje ubijati, lijepa mjesta uništiti i protiv života postupati! Ako tako nastavite prirodu ćete uništiti, a sebe zagađiti! Ako tako nastavite djeca će vas pod skrbništvo staviti!

Maatija Vlašić, 2. r. PŠ Lučelnica

Ukupni pobjednici Eko kviza iz naše škole, ekipa PŠ Lučelnica skupila je najviše bodova.

DA SAM VODA....

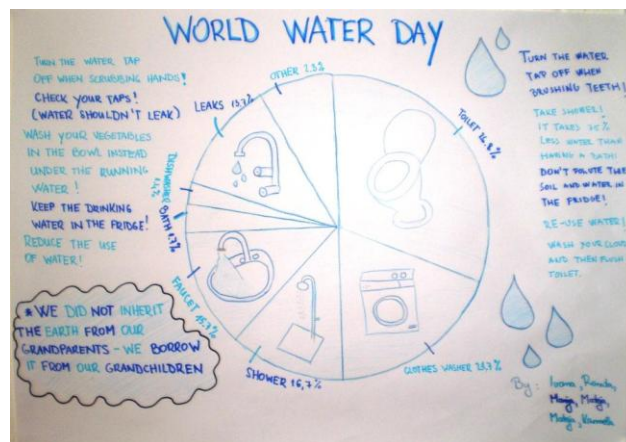
Da sam voda poručio bih ljudima da štede pitku vodu jer je ima malo u svijetu. Rekao bih im da ne bacaju smeće u moja mora, rijeke, jezera, potoke i bunare već da ih očiste od otpada. Upozorio bih ljude da ne troše i ne zagađuju moje vode.

Patrik Pongrac, 2. r. PŠ Lučelnica

Da sam voda poručila bih ljudima da ne bacaju smeće i ne zagađuju okoliš. Ne volim u sebi stare automobile i otpad. Rekla bih još i da me štede.

Lorena Domiter, 2. r. PŠ

Lučelnica

Da sam voda poručio bih ljudima da me ne zagađuju i da me pažljivo troše.

Matija Vlašić, 2. r. PŠ Lučelnica

Dragi Očko!

Mi smo učenice 1. razreda iz Lučelnice. Jako si nam se svidio. Željele bismo da nas još posjetiš. Naša učiteljica nas je uputila da te nacrtamo. Sada ti šaljemo ove slike. To je naš poklon tebi. Bok!!!

Ana Vlašić, Lorena Grahovar. Lorena Petek

Dolazak proljeća

Već mi je bilo dosta snijega, ali odjednom se sve počelo zeleniti. Drugi dan išao sam van na ak. Vidio sam: mrave, leptire i ostale kukce. Mirisao sam cvijeće raznih boja. Šuma je bila zelenija od zelene boje. Toplina je grijala mene i malu pčelu. Nebo je bilo plavo, ali jače nego obično. Ribe su plivale u jezeru, a žabe se kupale u bari. Jedna zrela jagoda je bila ispred mene. Obitelji sam nabrao jagode. Vratio sam se van i išao sam se igrati sa psom. Moj pas i ja smo otišli na livadu i pas je htio uloviti ribu jednu, ali sam mu je uzeo i vratio u vodu.

Matija Vlašić, 2. r. PŠ Lučelnica

Ela Rumiha, 1. r.

Kada sam se zaljubio

Gledam je svaki dan. tako je dobra, lijepa i pametna. Ne postoji na ovom svijetu ništa važnije od nje. Zadaća? Ma koja zadaća? Ali što i kako da pišem kada na svakoj stranici svoje bilježnice vidim njeno ime? Ma, napisat ću nešto. Valjda će biti dobro. Pa nije ta zadaća toliko važna. Sandro, Sandro, možeš ti to bolje, govorila mi je učiteljica. Što se dogodilo s tvojom zadaćom, pitala je. Slušao sam je što govori, ali je nisam čuo. A tko će je čuti i tko još razmišlja o zadaći kada ona mala, lijepa, dobra i pametna sjedi tako blizu mene.

Sandro Petrović, 4. r.

Susrela sam ljubav

Jednog sunčanog dana šetala sam parkom. Kako sam šetala ugledala sam crveno srce s rukama i nogama. Približila sam se i upitala sam ga kako se zove. Rekla je da se zove Ljubanka i da šće te tako širi ljubav. Upitala sam ju kako je tu došla. Odgovorila je da je došla iz Ljubav-grada. Pitale me je da li hoću širiti ljubav s njom. Rekla sam joj da bi rado s njom širila ljubav, ali da mogu samo širiti ljubav do zalaska sunca. Tako mi je završio dan s radosnom Ljubankom.

Karla Novak, 3. r.

Dnevnik jedne sedmašice

2.5.2014. PETAK

Danas sam išla s dečkima u Kumrovec na hamburgere. Jedva sam dočekala ovaj dan. To smo već planirali tjedan dana. Probudila sam se negdje oko 10, relativno rano za mene. Otišla sam na facebook da ne bi slučajno bila promjena plana, a da ja to ne znam. Gašpar me odmah počeo bombardirati pitanjima. Kad sam mu rekla da idemo u 1, odmah je napravio zbrku da njega mama ne pusti tak rano. Onda se on smiril pa mi je Toni počeo slat poruke. Prvo me je pitao tko sve ide. Kad sam mu spomenula Domagoja, odmah je imao neki veliki problem. Rekao je kak mu ide na živce i slične gluposti. Ja sam mu odgovorila da on ne mora ići, da ga nitko ne tjera. Toni je malo zašutio i onda je rekao da će ići zbog mene i Gašpara. Kreten. Tolko me razljutio da mu nisam više ništa pisala. Zatim me Gašpar nazvao na mobitel i rekao da ipak može u 1. Onda sam se spremila, uzela bicikl i krenula prema Suhom dolu. Tamo su me dočekali Matko, Domagoj, Gašpar i Toni. Zapravo me začudilo kak ih je tak malo, ali rekli su da su drugi odustali. Mi smo krenuli i nakon nekih 5 minuta vožnje Gašpar nas je zaustavio i rekao da smo zaboravili Marka. Njega smo pričekali i kad je stigao, nastavili smo prema Kumrovcu. Putem se nije dogodilo ništa zanimljivo. Do Pionirčeka smo stigli za oko pola sata. Svi smo naručili i onda smo otišli u obližnji dućan kupiti sok. Kad smo se vratili, sjeli smo za stolove. U blizini je Staro selo pa su prolazili mnogi turisti. Naravno, dečki su ih zezali. Prvi su svoju narudžbu dobili Gašpar i Marko. Gašpar je jeo ko svinja, ja ne znam ko je njega učio jesti. Ubrzo zatim smo i mi ostali dobili svoju hranu. Kad smo svi završili, vozili smo se oko škole i na igralištu. Dečki su bili očarani time što imaju košarkaško igralište. Toni je rekao da od koša i tamo neke crte mora biti točno 6 metara. Domagoj je onda zaključio da ovo izgleda premalo i da nije točno napravljeno. Toni i Marko se nisu slagali, oni su tvrdili da je točno. Onda su bar 20 minuta to pokušavali izmjeriti. Onakvim koracima, ovakvim koracima, pa stopama, onda prema nekim formulama, i na kraju im je ispalo da je tu 1000 metara... Od toga su onda odustali pa smo se vratili da se provozamo nekom drugom ulicom. Bila je tu blaga nizbrdica i Gašpar se toliko zajurio da se zabio u koš za smeće i prevrnuo ga. Svi smo mu se smijali, a na kraju se i on sam sebi smijao. Kad smo se smirili, krenuli smo kroz Staro selo i kad smo bili na kraju, Matko je pitao Gašpara kaj on nije imao jaknu sa sobom. Gašpar se primio za glavu i onda smo se okrenuli natrag po njegovu jaknu. Nakon toga smo odlučili otići u park, ali je počelo grmjeti pa smo se požurili natrag. Ali smo morali nositi bicikle po nekim stepenicama jer su se dečki htjeli spustiti niz brijeg. I to sam nekak preživjela... Sad smo za ozbiljno krenuli natrag jer smo morali još otići na vjeronauk u crkvu. Baš kad smo stigli u Zelenjak kod Venteka, počela je pljuštati kiša. Dok smo čekali da kiša prestane, raspravljali smo o svakojakim glupostima. Kad je konačno prestala, išli smo dalje. Vozili smo se autocestom do crkve. Dva puta su prolazili kamioni i zalili nas vodom s ceste. U međuvremenu Gašpar si je potrgao lanac na biciklu i njega smo ostavili iza nas. Matko se brzo odvojio jer je išao doma presvući se. Ja sam išla s Domagojem k njemu jer je bilo prerano za vjeronauk, a i opet je kiša počela padati. Kod njega smo pogledali epizodu NAVY CIS-a. U 16.20 krenuli smo prema crkvi s kišobranom jer je još uvijek pljuštalo. Kad smo došli, nije bilo nikoga i na kraju se ispostavilo da i nema vjeronauka. Malo smo bili ljuti jer nam nitko nije javio, ali nema veze. Na kraju me Domagojeva mama odvezla doma zbog kiše, a bicikl ću pokupiti u ponedjeljak. Pišem ovo već sat vremena... Nije ni čudo da tak dugo pišem kad imam slušalice pa me malo dekoncentriraju, ali onda opet kad ih nemam, pretiho mi je pa se opet ne mogu koncentrirati. Gotova sam za danas. Boook!

3.5.2014. SUBOTA

Danas se u početku dana nije ništa posebno dešavalo. Slušala sam muziku, pročitala lektiru i uglavnom bila cijeli dan u sobi na laptopu. Na večer je bilo Raspjevano sunce i morala sam ići jer je Lucija nastupala makar mi se nije baš dalo ići. Oko 7 sati me deda odvezao pred dvoranu. Lucija me već čekala i živčaniła. Ušle smo unutra i sjele u zadnji red. Već prije mi je rekla da mi

puno toga mora ispričati. Prvo: jedan dečko iz Lučelnice joj je „izrazio svoje osjećaje“, a ona ga je nepristojno odbila. Drugo: upoznala je još jednog dečka i rekla je da su pričali i sve super, ali na kraju razgovora on joj je rekao da se vjerojatno nikad više neće vidjeti i samo otišao. Treće: neki treći dečko joj se nabacivao prek facebooka, ali i njega je nepristojno odbila. Pomalo mi već ide na živce sa svim tim pričama. Svaki drugi dan ima nekog novog koji joj se udvara. Stvarno su već dosadni ti njezini kaj god da joj jesu. Brzo su djeca počela pjevati i Lucija je bila na redu. Otpjevala je bolje nego prošli put, ali je opet malo falšala. Poslije smo izašle van i bile s dečkima jedno vrijeme. Imale smo neku okladu i duguje mi Snickers, ali ne smijem reći o čemu je bila oklada jer to nije za svačije uši. Poslije je još nastupao Bojan Jambrošić i nakon njega su prozivali pobjednike. Lucija nažalost nije ništa osvojila. Došla sam doma u pola 11 i baš na vrijeme za film. Baš su sad reklame i mislim da su pri kraju tak da idem. Boook!

4.5.2014. NEDJELJA

Danas je bio plan da idem s Lucijom na misu, ali ona me nazvala oko 9 ujutro i rekla da joj je zlo pa ne može ići nikamo. Ni meni se nije dalo ići samoj pa sam opet išla spavati. Na kraju me Roko probudio u 12 za ručak. On je baš došao s utakmice i ko i uvijek izgubili su. Za ručkom se nije ništa posebno dogodilo. Ali se zato poslije ručka ispostavilo da je Roko dobio 1 iz testa iz povijesti pa ga je mama tjerala da ide učiti da to ispravi. On ju nije htio slušati i samo su se derali po cijeloj kući. Onda je došao tata (hvala Bogu) i smirio ih oboje. Mama mu je objasnila kaj se događa i onda se i on počeo derati na Roku i zabranio mu nogomet, playstation, računalo, mobitel, uglavnom sve živo i neživo. Većinu njihove deračine sam bila u sobi pa dosta toga nisam čula. Poslije je tata došao u moju sobu i meni držao predavanje kak ne smijem Roku govoriti da je glup i slično. Ja sam se branila da nisam jer danas mu ozbiljno, 100% iskreno nisam ništa rekla. Onda se tata nekaj nafuril i samo otišao van. Kaj bi mu ja sad. Nek se furi. Neda mi se sad više pisat, a i nemam više kaj. Boook!

Ema Lovrek, 7. r.

Težak život jednog osmaša

Ćuka mi zvoni i brzo iskačem iz kreveta. Za osmaša najbitnija stvar je kak zgledaš kad dolaziš u školu. To podrazumijeva minimalno pola ćuke u kupaonici. Na kosu pola kile gela, voska, pjene, sve kaj dođe pod ruku. Friz mora biti postojan, prate se trendovi po nogometnim facama. Nakon friza slijedi dezić u neograničenim količinama tak da kad stari uđe poslije mene, dobiva fraze i sijede.

U školu se ide bar pol ćuke prije jer spika s frendovima prije nastave jako je bitna stvar. Fejs i tekme glavna su tema jer tko bi tak rano ujutro pričal o matici! S obzirom da smo sad osmaši, mi smo glavne face u školi. Baš smo si fensi šmensi. Pogađate da najviše volimo kad čujemo školsko zvono i odmor. Klopa nije Bog zna kaj pa u jelovnik obavezno treba uvrstiti pizzu i hambiće. Od predmeta volimo SRO i spike s našom raskom. Poslije škole gas doma i brzo na laptop. Pravi osmaš četa i lajka bar četiri ćuke dnevno, a između kao nekaj uči. Kad je vani vrijeme okej, igramo šicu i haklamo fucu.

I to je uglavnom to! Još malo ćemo živjeti u slavi i biti glavne face jer ubrzo svatko od nas mijenja kvart!

Hrvoje Harapin, 8.r.

Moja najbolja prijateljica

Moja prijateljica je dosta visoka. Ona je malo debeljuškasta. Glava joj je velika i okrugla. Kad se Krla nasmije lice joj postane crveno i rumeno. Oči ima morsko-plave. Sjaje se na suncu. Nos joj je malen. Kad se Karla nasmiješi usta su joj duguljasta i roskasta. Kosa joj je plava i kovrčava. Ruke i noge su joj debeljuškaste. Karla je dobra, pametna, skromna, lijepa, dobra prijateljica. Voli se igrati, voli pomagati drugima, voli učiteljicu, super je učenica i moja najbolja prijateljica.
Patricia Štih, 3. r.

Zvijezda da mi je biti

Da mi je zvijezda biti i svu svjetlost raskriliti....Noću bih skakutala po oblacima i spuštala se niz mladi mjesec, s drugim zvjezdicama plesala u kolu i igrala lovice. Virila kroz razgranate krošnje visokih jela pokazujući put zalutalim košutama. Tražila svoj odraz u potočićima i jezerima, smijala se umjetnim svjetlima velegrada. Čudila se ledenjacima, elegantnim pingvinima i lijenim morževima. Lutala bih planinskim obroncima Anda, pijeskom i kamenjem Sahare, čučala u tobovcima australskih klokana. Lebdjela bih slobodno nad morskim prostranstvima i bila vodilja brodovima i užurbanim avionima. Bila bih tužna kad bi me sakrio oblak i uporno bih tražila rupicu da provirim kroz nju. I kad se umorim od putovanja i pustolovina, kad zakasnim na spavanje s ostalim zvijezdama, možda me ugleda koji skriveni, zaljubljeni par i poželi da sam njihova zvijezda
Ines Vlahović, 7. r.

Rastanak s prijateljima

Ah, uspomene... Toliko ih je... Vraćaju me u prošlost prije otprilike osam godina. Tada smo, kao mali prvašići, ulazili u školu utrkujući se tko će prvi stići do razreda. U zraku se mogla osjetiti ona bezbrižnost i radost kojom smo svi odisali.

Odrastali smo zajedno. Odrastali smo kao jedna velika, drugačija obitelj čije članove čine samo dječaci i djevojčice, no kasnije kako je vrijeme prolazilo, oni su odrasli u djevojke i mladiće. Svi smo imali priliku vidjeti jedni druge kako se mijenjamo, kako fizički, tako i psihički. Kako mijenjamo stavove, razmišljanja, poglede na svijet... Gledali smo kako su se prijateljstva među nama mijenjala, neka su završila, a bilo je i onih koja su trajala od početka i još uvijek traju, a nadam se i da hoće još dugo.

Bilo je u našem razredu i suza i smijeha, i radosti i tuge, i razočaranja i uspjeha... Moja obitelj - moj razred, poseban je zato što je svaki njegov učenik, svaki član te velike obitelji izuzetan. Ima tu onih koji te mogu nasmijati bez obzira na sve, ima onih koji će te svojim riječima uvijek utješiti, uvijek pružiti dobar savjet, no ima i onih kojima nije potrebno ništa reći jer oni znaju kada su ti potrebni i kada je sve što trebaš njihov zagrljaj i jedan iskren osmijeh. Da, to je moj razred! Naravno, ima tu i svađa i nesuglasica kao i u svakom razredu, ali sve je to rješivo, zar ne? Preko svega toga mi možemo prijeći i nastaviti uživati u prijateljstvu.

Da, sada dolazimo do najtužnijeg dijela, dijela kada se sve polako bliži kraju, kada će svatko od nas krenuti svojim putem. Od toga nas dijeli svega nekoliko mjeseci. Osjećam da su prijateljstva počela jačati, već svi osjećamo da se kraj našeg osmogodišnjeg druženja bliži, da više nećemo dijeliti iste klupe, iste šale, iste tajne... Nadam se da odlazak u srednju školu neće umanjiti naše prijateljstvo, nadam se da se ništa neće promijeniti.

Želim da jedni druge uvijek pamtimo u najboljem svjetlu, da naši dani provedeni zajedno u školskim klupama ostanu duboko urezani u naša srca i sjećanja te da ih se uvijek prisjećamo uz onaj iskreni osmijeh, osmijeh pravih prijatelja koji su djetinjstvo i dio mladosti proveli zajedno.

Sara Pleško, 8. r.

Sport u školi

Odbojkaši! Prvaci Krapinsko-zagorske županije i 3. na poluzavršnici državnog natjecanja. Ekipa u sastavu: Marcel Broz, Hrvoje Horvat, Antun Leš, Kristijan Hercigonja, Valentino Penezić, (stoje) Ivan Gorup, Ivan Gašpar, Hrvoje Harapin, Ivan Brlek, Ivan Postružin, učitelj Makek.

Brže, više, jače 2014.

Učenici naše škole uspjeli su obraniti naslove ukupnih pobjednika u obje konkurencije, postavivši pritom i 3 nova rekorda (Ines Bišćan na 300 m, Ivan Brlek u skoku u vis i učenice ukupno). Osvojen je i rekordan broj medalja - 10 učenice (5 zlatnih, 4 srebrne i 1 brončana) i 7 učenici (4 zlatne, 2 srebrne i 1 brončana).

O ovom lijepom atletskom događaju napravljen je bilten koji se nalazi na web stranici škole. Svi su nas redom oduševili u ovih 5 godina kako se atletski miting održavao, ponašanjem, sportskom borbom, ali Josipa Livaković je svakako djevojčica koja je imala sposobnost donijeti najviše radosti na naša lica.

Čestitke na još jednom lijepom atletskom natjecanju. Jedva čekamo sljedeći i nekoga pozitivnog poput Josipe.

Županijsko natjecanje u crossu

U Krapinskim Toplicama 30. 10. 2013. godine održano je županijsko natjecanje u crossu za osnovne i srednje škole. Naša škola nastupila je u svim kategorijama, a ukupno je osvojila drugo mjesto. Natjecale su se: Josipa Livaković, Nives Knezić, Ines Bišćan i Marija Somek.

Županijsko prvenstvo u odbojci za učenice 5. i 6. razreda

U petak, 9.5.2014. u Klanjcu je održano županijsko prvenstvo u odbojci za učenice 5. i 6. razreda. Na natjecanju su nastupile iz ekipe Zaboka, Kumrovca i domaćina. Djevojčice iz Zaboka osvojile su prvo (set razlika 3-2), djevojčice iz Klanjca drugo (3-3), a djevojčice iz Kumrovca treće (2-3) mjesto u županiji.

